

Vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na kapitalska posojila družbenikov

Nina Plavšak

univerzitetna diplomirana pravica, doktorica pravnih znanosti

1. Namen prispevka

Večina materialnopravnih posledic začetka postopka zaradi insolventnosti je urejena s posebnimi pravili ZFPPIPP. Začetek postopka zaradi insolventnosti pa ima tudi nekatere druge pravne posledice za korporacijska razmerja oziroma korporacijske pravice in zahtevke delničarjev do insolventnega dolžnika, ki niso izrecno urejene v ZFPPIPP. Pravila ZGD-1 kot matičnega zakona, ki ureja korporacijska razmerja, pa te pravne posledice urejajo le delno in razmeroma nejasno. Med ta pravila spada tudi ureditev v 489. členu ZGD-1.

Po prvem stavku prvega odstavka 498. člena ZGD-1 družbenik, ki je v času, ko bi morali družbeniki kot dobri gospodarstveniki zagotoviti družbi lastni kapital, namesto tega družbi dal posojilo, ne more proti družbi uveljavljati zahtevka za vračilo posojila v stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave. Po drugem stavku prvega odstavka 498. člena ZGD-1 se tako posojilo v stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave šteje za premoženje družbe.

Besedilo 498. člena ZGD-1 je okorno in nedosledno. Pri pravilni uporabi ureditve v 498. členu ZGD-1 za presojo, kakšne pravne posledice nastanejo za terjatve iz naslova kapitalskih posojil družbenikov, moramo najprej odgovoriti na ti vprašanji:

- Kdaj je izpolnjena predpostavka za uporabo 498. člena ZGD-1, torej kdaj obstaja položaj, ki je v prvem odstavku ZGD-1 opredeljen z besedilom »*ko bi morali družbeniki kot dobri gospodarstveniki zagotoviti družbi lastni kapital*«? Odgovor na to vprašanje je razložen v 2. razdelku.
- Katera pravna posledica, ki je v prvem odstavku ZGD-1 opredeljen z besedilom »*družbenik ... ne more uveljavljati zahtevka za vračilo posojila; tako posojilo se šteje za premoženje družbe*«, nastane z začetkom postopka zaradi insolventnosti za terjatev iz naslova kapitalskega posojila družbenika? Odgovor na to vprašanje je razložen v 3. razdelku.

2. Kapitalska neustreznost družbe kot predpostavka za uporabo 498. člena ZGD-1

2.1. Pomen ureditve v 498. členu ZGD-1

Po prvem stavku prvega odstavka 498. člena ZGD-1 družbenik, ki je v času, ko bi morali družbeniki kot dobri gospodarstveniki zagotoviti družbi lastni kapital, namesto tega družbi dal posojilo, ne more proti družbi uveljavljati zahtevka za vračilo posojila v stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave. Po drugem stavku prvega odstavka 498. člena ZGD-1 se tako posojilo v stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave šteje za premoženje družbe. Po tretjem odstavku 498. člena ZGD-1 se ta pravila uporabljajo tudi za druga dejanja družbenika, ki gospodarsko ustrezajo zagotovitvi posojila.

Pri presoji, kdaj obstaja položaj, ki je v prvem odstavku 498. člena ZGD-1 opredeljen z besedilom »*ko bi morali družbeniki kot dobri gospodarstveniki zagotoviti družbi lastni kapital*«, mora upoštevati, da je besedilo skoraj dobesedni prevod paragrafa 32a nemškega GmbHG in zato izrazi, ki jih uporablja niso v celoti usklajeni z izrazi, ki jih uporabljajo druge določbe ZGD-1 in drugi slovenski zakoni. Zato moramo pri tej presoji opraviti te »preslikave«:

- Izraz »**lastni kapital**« je uporabljen v računovodskem pomenu. Po pravilih korporacijskega prava družbeniki zagotovijo družbi lastni kapital z vplačilom osnovnih vložkov ob ustanovitvi družbe oziroma v postopku povečanja osnovnega kapitala družbe. Zato lahko besedilo »zagotoviti lastni kapital« v jezik korporacijskega prava lahko prevedemo kot »zagotoviti nove vloške v postopku povečanja osnovnega kapitala družbe«.

- Izraz »**kot dobri gospodarstveniki**« označuje zahtevano (potrebno) skrbnost, s katero morajo ravnati družbeniki. V splošnih pravilih obligacijskega prava je izraz *skrbnost dobrega gospodarstvenika* uporabljen kot sinonim za običajno (neprofesionalno) skrbnost, s katero mora v poslovnem prometu ravnati vsak razumen človek (primerjaj prvi odstavek 6. člena OZ). V pravilih, ki jih ureja ZGD-1, pa je izraz skrbnost dobrega gospodarstvenika (zaradi preveč dobesednega prevoda iz nemškega jezika) uporabljen kot sinonim za *profesionalno skrbnost* oziroma *skrbnost dobrega strokovnjaka* po drugem odstavku 6. člena OZ (glej na primer prvi odstavek 263. člena ZGD-1).¹

Ravnanja posameznika, ki ima v nekem (pravnem) razmerju položaj profesionalne osebe, se presojuje z uporabo merila profesionalne skrbnosti, ki določa strožji standard ravnanja od ravnanja, ki ga zapoveduje standard skrbnosti razumnega človeka. Strožjo (profesionalno) skrbnost kot načelo (vrednostno merilo) za presojo ravnanj profesionalnih oseb uveljavlja drugi odstavek 6. člena OZ, ki določa, da morajo udeleženci v obligacijskem razmerju pri izpolnjevanju obveznosti iz svoje poklicne dejavnosti ravnati z *večjo skrbnostjo, po pravilih stroke in po običajih*.

Opravljanje vsakega podjema je nujno povezano s tveganji. Skrajno tveganje je tveganje neuspeha. To tveganje prevzame vsak družbenik ali podjetnik, ki vloži denar ali drugo premoženje v določen podjem. Če podjem ni uspešen in je nad njim začel stečajni postopek, se tveganje neuspeha za družbenika ali podjetnika uresniči tako, da izgubi vloženo premoženje. Za to tveganje navadno uporabljamo izraz **podjetniško tveganje**. Korporacijsko pravo omogoča, da družbeniki omejijo to podjetniško tveganje tako, da za opravljanje podjema izberejo pravnoorganizacijsko obliko kapitalske družbe, pri kateri družbeniki oziroma delničarji ne odgovarjajo za obveznosti družbe.

Navadno se kot profesionalna oseba obravnava vsak pravni subjekt (pravna oziroma fizična oseba), ki nastopa v pravnem prometu v zvezi z opravljanjem svojega poklica oziroma dejavnosti, in pri tem ponuja določene izpolnitve (dajatve oziroma storitve), za katere so potrebni posebno strokovno znanje, izkušnje oziroma usposobljenost.² Položaj družbenika pogosto ni povezan s poklicnim udejstvovanjem. Kljub temu pa ima ta položaj podobne značilnosti kot položaj strokovnjaka pri opravljanju storitev ali drugem poklicnem udejstvovanju. S položajem družbenika je povezana odgovornost zagotoviti, da družba s svojim poslovanjem ne ogroža interesov družbinih upnikov. Za to odgovornost se v teoriji in poslovni praksi pogosto uporablja izraz **podjetniška odgovornost**. Podjetniška odgovornost je značilna tudi za družbenike kapitalskih družb. Vidik te podjetniške odgovornosti so tudi obveznosti družbenikov, povezane z zagotavljanjem kapitalske ustreznosti družbe.

2.2. Zagotavljanje kapitalske ustreznosti družbe kot vidik podjetniške odgovornosti družbenikov (prvi odstavek 32. člena ZFPPIPP)

Pri odgovoru na vprašanje, kako mora družba poslovati, da s svojim poslovanjem ne ogroža interesa upnikov za plačilo njihovih terjatev do družbe, moramo izhajati iz pravil poslovnofinančne stroke. Najpomembnejša, temeljna pravila poslovnofinančne stroke pri poslovanju družb so kot pravna pravila urejena v 2. poglavju ZFPPIPP. Osrednje pravilo na področju finančnega poslovanja, namenjeno varovanju interesov upnikov, je določeno v prvem odstavku 32. člena ZFPPIPP, po katerem mora družba zagotoviti, da vedno razpolaga z dovolj dolgoročnih virov financiranja glede na obseg in vrste poslov, ki jih opravlja, ter tveganj, ki jim je izpostavljena pri njihovem opravljanju. Naslovniki obveznosti zagotavljanja kapitalske ustreznosti, določene v prvem odstavku 32. člena ZFPPIPP, so vsi organi družbe. Večino ukrepov spremljanja in zagotavljanja kapitalske ustreznosti družbe je v pristojnosti poslovodstva. Pri določenih poslovnofinančnih položajih pa je kapitalsko ustreznost družbe mogoče zagotoviti samo tako, da se zagotovijo dodatni lastni viri financiranja družbe, torej z ustreznim povečanjem osnovnega kapitala z novimi vložki. Ta ukrep pa seveda lahko izvedejo samo družbeniki.

Pri pravilnem razumevanju pomena in vsebine obveznosti družbenikov zagotavljati kapitalsko ustreznost družbe moramo izhajati iz spoznanj poslovnofinančne stroke, ki so razložena v nadaljevanju.

¹ Enako stališče zastopa Rado Bohinc v Marijan Kocbek, Veliki komentar Zakona o gospodarskih družbah, 2. knjiga, GV Založba, Ljubljana 2007, stran 314: »Predpisani standard skrbnosti (vesten in pošten gospodarstvenik), ki velja za člane organov vodenja in nadzora, je seveda treba razlagati v okviru načel in pravil obligacijskega prava. Za člane organov vodenja in nadzora velja strožja skrbnost in odgovornost vestnega in poštenega gospodarstvenika, torej strokovnjaka, poznavalca poslov, ki jih vodi. Vsekakor gre za strožjo stopnjo skrbnosti, ki se nanaša na usposobljenega in v poslih vodenja veččega človeka (profesionalca).«

² Obširneje o položaju profesionalne osebe glej Nina Plavšak v Nina Plavšak (ured.): Obligacijsko pravo, Splošni del, GV Založba, Ljubljana 2009, razdelek 2.4.5.

Dolgoročna plačilna sposobnost je trajna sposobnost pravne ali fizične osebe izpolniti vse obveznosti ob njihovi zapadlosti (drugi odstavek 11. člena ZFPPIPP). Pri gospodarskih subjektih kot sinonim za dolgoročno plačilno sposobnost uporabljamo izraz **kapitalska ustreznost**. Opredelitev dolgoročne plačilne sposobnosti gospodarskih subjektov je povezana z opredelitvijo kapitala v poslovnofinančnem pomenu.

Kapital v poslovnofinančnem pomenu je stanje celotnega dolgoročnega financiranja podjetja (organiziranega v ustrezni pravnoorganizacijski obliki). Računovodsko gledano so to vse *dolgoročne obveznosti do virov sredstev*, ki poleg lastnih virov financiranja (računovodski pojem kapitala) obsegajo tudi dolgoročne tuje vire financiranja. Temeljni pogoj za dolgoročno plačilno sposobnost je *ustrezno dolgoročno financiranje kratkoročnih naložb* (imenovano tudi *načelo ustreznega obratnega kapitala*). Obseg potrebnega obratnega kapitala posamezne družbe pa je odvisen:

- od obsega in vrste poslov, ki jih družba opravlja, in
- od tveganj, ki jim je družba izpostavljena pri opravljanju teh poslov.

Zato moramo, da bi lahko opredelili kapitalsko ustreznost gospodarskega subjekta, najprej opredeliti **dolgoročne vire financiranja** (imenovane tudi *obratni kapital*), ki so primerni za zagotavljanje dolgoročne plačilne sposobnosti. Mednje po četrtem odstavku 11. člena ZFPPIPP spadajo:

1. kapital (v računovodskem pomenu – primerjaj 1. točko četrtega odstavka 10. člena ZFPPIPP) kot lastni vir financiranja subjekta in
2. tiste njegove obveznosti kot tuji dolgoročni viri financiranja, ki so po svojih lastnostih in namenu v skladu s pravili poslovnofinančne stroke primerne za kritje obveznosti iz poslovanja in izgub zaradi tveganj, ki jim je pravna oseba ali podjetnik izpostavljen pri svojem poslovanju.

Merilo kapitalske ustreznosti (dolgoročne plačilne sposobnosti) gospodarskega subjekta (pravne osebe ali podjetnika) je obseg dolgoročnih virov financiranja (obratnega kapitala) v razloženem pomenu. Zato je pravna oseba ali podjetnik po tretjem odstavku 11. člena ZFPPIPP dolgoročno plačilno sposoben (kapitalsko ustrezen), če je obseg njegovih dolgoročnih virov financiranja zadosten glede na obseg in vrste poslov, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljen pri opravljanju teh poslov.

Pomemben vidik presoje kapitalske ustreznosti je tudi **finančni vzvod**, ki se izraža kot delež (količnik), ki ga v celotnem kapitalu družbe predstavljajo dolžniški (tuji) viri financiranja. Primerna (vzdržna) višina tega količnika je prav tako odvisna od vrste poslov, ki jih družba opravlja, in tveganjem, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh poslov. Če je ta delež (količnik) po izkustvenih pravilih poslovnofinančne stroke neprimeren (previsok), pomeni, da je družba kapitalsko neustrezna in da je za zagotovitev kapitalske ustreznosti potrebno zagotoviti dodatne lastne vire financiranja.

Zato morajo družbeniki v skladu s prvim odstavkom 32. člena ZFPPIPP družbi zagotoviti dodatne lastne vire financiranja, kadar je to potrebno za zagotovitev kapitalske ustreznosti družbe. Povedano drugače, če družba postane kapitalsko neustrezna, morajo družbeniki, če želijo, da družba nadaljuje s poslovanjem, sprejeti ustrezen sklep o povečanju osnovnega kapitala družbe in vplačati (zagotoviti) ustrezne dodatne vložke v kapital družbe (primerjaj tudi 3. točko tretjega odstavka 35. člena ZFPPIPP). Če družba še ni postala prezadolžena ali trajneje nelikvidna (torej, če še ni postala insolventna), se lahko družbeniki odločijo, da bodo namesto, da bi zagotovili dodatne vložke, opravili likvidacijo družbe (primerjaj peti odstavek 36. člena ZFPPIPP).

Na podlagi razloženega lahko sklenemo, da položaj, ki ga ureja prvi odstavek 498. člena ZGD-1 z besedami »da bi morali družbeniki kot dobri gospodarstveniki zagotoviti družbi lastni kapital«, obstaja, kadar je družba ob zagotovitvi posojila kapitalsko neustrezna (posluje z zelo visokim finančnim vzvodom). To pomeni, da se prvi odstavek 498. člena ZGD-1 uporablja za vsa posojila, ki jih družbi odobrijo (dajo) njeni družbeniki v času, ko je družba kapitalsko neustrezna in bi bilo njeno kapitalsko ustreznost mogoče zagotoviti samo z dodatnimi lastnimi viri (vložki družbenikov v osnovni kapital družbe). Povedano drugače, prvi odstavek 489. člena ZGD-1 se uporablja takrat, kadar družbeniki družbi zagotovijo dodatne dolžniške vire financiranja (z odobritvijo posojila ali z drugim pravnim poslom, ki ima poslovno-finančno enake učinke) namesto da bi ji zagotovili dodatne lastne vire financiranja z vplačilom novih vložkov v kapital družbe.

2.3. Zagotovitev kapitalskega posojila ni nedovoljen pravni posel

Pravila, določena v 498. členu ZGD-1, družbenikom ne prepovedujejo, da bi družbi, čeprav je ta postala kapitalsko neustrezna, zagotovili posojilo. Zato zagotovitev posojila v času, ko je družba kapitalsko neustrezna, nima značilnosti nedovoljenega (prepovedanega) pravnega posla. To pomeni, da je tak pravni posel veljaven. Zato z njegove sklenitvijo nastanejo medsebojne pravice in obveznosti strank (prvi odstavek 125. člena OZ).

Če pa družba pozneje postane insolventna in je nad njo začel postopek prisilne poravnave ali stečajni postopek, pravno dejstvo začetka tega postopka povzroči nastop pravnih posledic, določenih v prvem odstavku 489. člena ZFPPIPP, ki so razložene v 3. razdelku. Te pravne posledice imajo značilnost pravne sankcije, kadar družbenik krši svojo obveznost zagotoviti kapitalsko ustreznost družbe tako, da ji namesto ustreznih dodatnih lastnih virov financiranja zagotovi dolžniške vire financiranja.

3. Pravne posledice začetka postopka zaradi insolventnosti za kapitalska posojila

3.1. Podreditev plačila terjatev iz naslova kapitalskega posojila kot pravna posledica začetka postopka zaradi insolventnosti

V razdelku 2.3 je razloženo, da pravni posel, ki ima značilnost kapitalskega posojila ni nedovoljen. To pomeni, da je tak pravni posel veljaven. Zato z njegove sklenitvijo nastanejo medsebojne pravice in obveznosti strank (prvi odstavek 125. člena OZ).

Z začetkom postopka prisilne poravnave ali stečajnega postopka za terjatve do insolventnega dolžnika, ki imajo značilnost kapitalskega posojila, nastane posebna pravna posledica, ki je v prvem odstavku 489. člena ZGD-1 določeno z besedilom »družbenik ... ne more uveljavljati zahtevka za vračilo posojila; tako posojilo se šteje za premoženje družbe«. Pri presoji vsebine te pravne posledice moramo upoštevati, da imajo le-te značilnost pravne sankcije, kadar družbenik krši svojo obveznost zagotoviti kapitalsko ustreznost družbe tako, da ji namesto ustreznih dodatnih lastnih virov financiranja zagotovi dolžniške vire financiranja. Zato lahko sklenemo, da je namen te pravne posledice v primeru stečaja ali prisilne poravnave izenačiti družbenikov položaj glede tega kapitalskega posojila s položajem, ki bi ga imel družbenik, če bi (namesto tega kapitalskega posojila) družbi zagotovil dodatne lastne vire. V takem primeru pri družbenik lahko dosegel poplačilo samo iz dela razdelitvene mase, ki preostane po poplačilu vseh (drugih) terjatev upnikov do družbe (primerjaj drugi odstavek 373. člena ZFPPIPP).

Pri tem je treba upoštevati, da se pravna značilnost teh terjatev ne spremeni. To pomeni, da terjatve iz naslova kapitalskega posojila tudi po začetku stečajnega postopka ali postopka prisilne poravnave obstajajo (ne prenehajo) in obdržijo značilnost obligacijskih pravic in ne postanejo korporacijske pravice, ki bi vključevale pravico do sorazmernega dela ostanka razdelitvene mase. Le **vrstni red njihovega poplačila** (izpolnitveni zahtevki, ki ga vključuje terjatev kot obligacijska pravica) **se podredi tako**, da se lahko poplačajo šele po poplačilu vseh prednostnih in navadnih terjatev ter morebitnih drugih (pogodbeno) podrejenih terjatev. To pomeni, da terjatev iz naslova kapitalskega posojila z začetkom postopka zaradi insolventnosti postane podrejena terjatev (primerjaj tretji odstavek 21. člena ZFPPIPP).

Nadaljnja usoda te terjatve je odvisna od vrste postopka zaradi insolventnosti.

Če je nad družbo, prejemnico kapitalskega posojila, začel **postopek prisilne poravnave**, lahko upnik – družbenik, ki je družbi, nad katero je bil začel postopek prisilne poravnave dal kapitalsko posojilo – v tem postopku glede terjatve iz naslova tega posojila, uresničuje te pravice:

- Če se v postopku izvede sprememba osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja, lahko vpiše nove delnice in jih vplača s prenosom terjatve iz naslova kapitalskega posojila samo, če sklep o spremembi osnovnega kapitala izrecno določa, da so predmet stvarnih vložkov lahko tudi podrejene terjatve (primerjaj drugi odstavek 143. člena ZFPPIPP).
- Pri glasovanju o prisilni poravnavi se njegova terjatev upošteva tako, da se pomnoži s količnikom 0,25, če jo je prenesel kot stvarni vložek (tretja alineja 1. točke drugega odstavka 201. člena ZFPPIPP) oziroma s količnikom 0,5, če ni bila predmet stvarnega vložka (6. točka drugega odstavka 201. člena ZFPPIPP).

Če je nad družbo, prejemnico kapitalskega posojila, začel **stečajni postopek** se terjatve iz naslova kapitalskega posojila poplačajo v zadnjem vrstnem redu kot podrejene terjatve po poplačilu vseh prednostnih in navadnih terjatev ter morebitnih drugih (pogodbeno) podrejenih terjatev (primerjaj 359. člen ZFPPIPP). Pri tem moramo biti pozorni, da odločanje o vrstnem redu poplačila ni predmet sklepa o preizkusu terjatev, temveč sodišče o vrstnem redu poplačila iz razdelitvene mase odloča s sklepom o razdelitvi.³

3.2. **Prenehanje zastavne pravice v zavarovanje terjatve iz naslova kapitalskega posojila kot pravna posledica začetka postopka zaradi insolventnosti**

Če je terjatev iz naslova kapitalskega posojila zavarovana s hipoteko ali drugo zastavno pravico, moramo odgovoriti tudi na vprašanje, kako učinkuje začetek postopka zaradi insolventnosti na to zastavno pravico. Pri odgovoru na to vprašanje moramo upoštevati dve pravni lastnosti (značilnosti) zastavne pravice:⁴

- *Zastavna pravica je odvisna akcesorna pravica.* Poplačilna pravica, ki jo vključuje hipoteka (zastavna pravica), je namenjena prednostnemu plačilu zavarovane terjatve. Zato je hipoteka odvisna akcesorna pravica, saj je njen obstoj (nastanek, prenos in prenehanje) odvisen od obstoja (nastanka, prenosa oziroma prenehanja) zavarovane terjatve. Po splošnih pravilih stvarnega prava zaradi odvisnosti od zavarovane terjatve pravno dejstvo, ki povzroči prenehanje zavarovane terjatve, hkrati povzroči tudi prenehanje hipoteke (primerjaj prvo in drugo alinejo drugega odstavka 154. člena SPZ).
- *Prednostno poplačilno upravičenje je edino materialnopravno upravičenje, ki ga vključuje zastavna pravica.* Zastavna pravica (hipoteka) omogoča prednostno poplačilo zavarovane terjatve tako, da vključuje prednostno poplačilno upravičenje (prvi odstavek 128. člena v zvezi s 138. členom SPZ). To upravičenje daje njenemu imetniku (zastavnemu upniku) pravno možnost doseči (prednostno) poplačilo zavarovane terjatve (ki ob zapadlosti ni bila plačana), iz vrednosti premoženja, ki je predmet zastavne pravice, pred poplačilom drugih terjatev (drugih zastaviteljevih upnikov).

Ker pravno dejstvo začetka postopka prisilne poravnave ali stečajnega postopka povzroči, da se izpolnitveni zahtevek, ki ga vključuje terjatev z značilnostjo kapitalskega posojila spremeni tako, da se vrstni red poplačila terjatve podredi vsem prednostnim in navadnim terjatvam (ter morebitnim drugim pogodbeno podrejenim terjatvam). Zaradi odvisnosti (akcesornosti) zastavne pravice to hkrati povzroči, da preneha prednostno poplačilno upravičenje, ki ga vključuje zastavna pravica. Ker je prednostno poplačilno upravičenje edino materialnopravno upravičenje, ki ga vključuje zastavna pravica, s prenehanjem tega upravičenja preneha tudi zastavna pravica. To pomeni, da že pravno dejstvo začetka postopka prisilne poravnave ali stečajnega postopka povzroči, da preneha zastavna pravica, ustanovljena v zavarovanje kapitalskega posojila.

Ker prenehanje zastavnih pravic povzroči že pravno dejstvo začetka stečajnega postopka, drugače kot pri hipoteki, pridobljeni z izpodbojnim pravnim poslom, posebno oblikovalno pravno dejanje (pravnomočna sodba o razveljavitvi pravnega posla ustanovitve hipoteke in zemljiškoknjižnega dovolila za vpis hipoteke) ni potrebno. Položaj je enak kot v primeru, ko hipoteka preneha zaradi celotnega plačila terjatve. Zato je njen izbris mogoče doseči na podlagi posadne listine, s katero hipotekarni upnik prizna njeno prenehanje, ali pravnomočne sodbe, s katero sodišče ugotovi, da je hipoteka prenehala oziroma da ne obstaja.

³ Obširneje o postopku razdelitve splošne razdelitvene mase glej Nina Plavšak: Komentar ZFPPIPP, e-izdaja, Tax-Fin-Lex d.o.o., Ljubljana 2017 < <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-INS#insKnjiga> >, razdelek 10.17.4 komentarja k 363. členu ZFPPIPP.

⁴ Obširneje o lastnostih zastavne pravice terjatve glej Nina Plavšak: Komentar ZFPPIPP, e-izdaja, Tax-Fin-Lex d.o.o., Ljubljana 2017 < <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-INS#insKnjiga> >, razdelek 2.11.2 komentarja k 19. členu ZFPPIPP.